

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/134/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818200568
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8818200568.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: L. F., nar. XX.XX.XXXX, S. Z. XXX, XXX XX W. nad N., zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 1.152,52 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 4Csp/24/2018-50 zo dňa 17.05.2018, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku I. a III.

Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len súd prvej inštancie) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi finančné zadost'učinenie v sume 500 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti napadnutého rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému.

2. Súd prvej inštancie spor právne posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 a § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 24.02.2010 uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú považoval nepochybne za zmluvu spotrebiteľskú - typovú zmluvou. Mal jednoznačne za preukázané, že v konaní vedenom na tamojšom súde pod sp. zn. 10C/11/2015 si žalobkyňa úspešne uplatnila svoje právo ako spotrebiteľ, keď sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Súd v uvedenom konaní určil, že poplatok 108,44 eura v bode 8 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 24.02.2010 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a uložil v danom konaní žalovanému povinnosť vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.152,52 eura. Navyše konanie žalovaného posúdil súd v konaní 10C/11/2015 ako nekalé obchodné praktiky podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Mal za preukázanú skutočnosť, že žalobkyňi jednoznačne vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť jej ujmu vo sfére jej rodinného, súkromného a spoločenského života. Súd prvej inštancie pri priznaní primeraného finančného zadost'učinenia žalobkyňi vychádzal najmä z porušenia práv žalobkyne ako spotrebiteľa zo strany žalovaného, intenzity tohto zásahu do práv spotrebiteľa. Vzhľadom na objektívnu

spôsobilosť tohto závadného stavu vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobkyne, považoval súd prvej inštancie právny základ nároku na finančné zadosťučinenie za plne dôvodný a za primerané finančné zadosťučinenie. Podľa názoru súdu prvej inštancie spotrebiteľ nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla. Ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa priznáva spotrebiteľovi právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. Už samotné vyvolanie stavu žalovaným, na základe ktorého by žalobkyňa ako spotrebiteľovi ujma mohla vzniknúť, je jedným z predpokladov na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. Spotrebiteľ je preto oprávnený uplatniť si nárok na primerané finančné zadosťučinenie samostatnou žalobou na súde, ako tomu žalobkyňa učinila. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia súd prvej inštancie je toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyňa je suma 500,00 eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyňu ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Žalobu v prevyšujúcej časti nad sumu 500,00 eur súd prvej inštancie zamietol. Žalobkyňu priznal trovy konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP). Úvaha súdu prvej inštancie sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Aj v súčasnosti podľa ust. § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

5. Žalovaný podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie. Žiadal rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmeniť tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a priznať nárok na náhradu trov konania vrátane odvolacieho konania. Odvolanie podal proti napadnutému rozhodnutiu, z dôvodu § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h). Poukázal na skutočnosť, že v odôvodnení napadnutého rozsudku nie je jasne vymedzené, aké konkrétne právo žalobcu bolo porušené. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolateľa neuviedol na odôvodnenie výšky finančného zadosťučinenia jediný argument, ktorý by bol spojený so záverom o porušení práva, ale uvádza len skutočnosti, ktoré boli spojené s vedením konania na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 10C/11/2015 a ktoré pritom žalobca ani v podanej žalobe netvrdil. Použitie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. platí, že na jeho použitie je v prvom rade potrebné jednoznačne určiť práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, ktoré boli porušené. Odvolateľ uvádza, že z rozsudku súdu prvej inštancie nie je zrozumiteľné a zisiteľné, v čom boli okolnosti spojené so zmluvnou podmienkou (určená za neprijateľnú v predošlom konaní) mimoriadne natoľko, aby odôvodňovali primerané zadosťučinenie v sume 500 eur. Odvolateľ ďalej považoval odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie za nedostatočné vo vzťahu vysporiadania sa s otázkou odôvodňujúcou výšku priznaného zadosťučinenia, ktoré je 4.5 násobne vyššie, ako bola hodnota odplaty podľa zmluvnej podmienky, ktorá bola určená za neprijateľnú podmienku. Odvolateľ nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že žalobca viedol súdne konanie, ktoré bolo preňho stresujúce, keďže túto skutočnosť netvrdil v pôvodnom konaní, a ani v pôvodnej žalobe.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

8. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona slovenskej národnej rady č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a

povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

10. Žalobkyňa voči žalovanému úspešne uplatnila porušenie práva osobitným predpisom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, ktorý rozsudkom zo dňa 03.11.2015, č.k. 10C/11/2015-50 určil, že poplatok 108,44 eura v bode 8 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX z 24.02.2010 v znení: „predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok dlžníka zaplatiť Veriteľovi DV odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 108,44 eura (3.267,- Sk) a po b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 59,15 eur (1.382,- Sk) v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Taktiež uložil žalovanému uložil povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.152,52 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 25.04.2017, č.k. 5Co/143/2016-75 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Obidva rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 03.07.2017.

11. Odvolací súd nepopiera, že pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu, pokiaľ však žalovaný poukazuje na skutočnosť, že zo záverov súdu prvej inštancie nie je zrejmé, aká je spojitosť medzi rozhodnutím vo veci so sp. zn. 10C/11/2015 a rozhodnutím v preskúmvanej veci so sp. zn. 4Csp/24/2018 a tvrdeniami žalobkyne, odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že bol to žalovaný, kto nepostupoval s odbornou starostlivosťou a predostrel žalobkyni formulárovú zmluvu, ktorá obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku a úžernú úrokovú sadzbu vo výške 68,85 %.

12. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na závažné a viacnásobné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia odvolací súd je toho názoru, že primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 500 eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

13. K odvolacej námietke žalovaného o hrubom porušení práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym

názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie NS SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo/218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06).

14. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

15. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobkyňa bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľne trovy nevznikli a žalovanému ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP po priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie vo výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

17. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).